

עפ"ת 29633/02/23 - ממדוח זחאלקה נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 29633-02-23 זחאלקה נ' מדינת ישראל
תיק חיצוני: 95500921317

בפני	כבוד השופט עמית י' צלקובניק
מעורר	ממדוח זחאלקה
נגד	
משיבה	מדינת ישראל

פסק דין

בפני ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה מחוז המרכז בהמש 7099-12-22 (כב' השופט ט' פרי, סגן נשיא) מיום 1.1.23 לפיה נדחתה בקשת המערער מיום 18.12.22 להארכת מועד להישפט בגין דוח מיום 2.12.21, שעניינו נהיגה ברכב משא פתוח על שולי הדרך, בניגוד לתקנה 33(א) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

לטענת המערער נודע לו על קיומו של הדוח רק ביום 17.12.22 לאחר בדיקה באינטרנט.

המערער טען כי לא קיבל כלל את הדוח, וכי אדם אחר, עובד שלו בשם עודי חטיב, הוא שנהג ברכב.

בית משפט קמא דחה את הבקשה, נוכח הצגתו של אישור מסירה המעלה כי דבר הדואר שנשלח למענו של המערער חזר בציון "לא נדרש", ועולה חזקת מסירה שלא הופרכה. עוד צוין כי הטענה כי אחר נהג ברכב לא נתמכה בתצהיר, וכי אין בה כדי להוות נימוק מיוחד להארכת מועד, ולא ברור כיצד עלה לפתע בידי המערער לברר את זהות הנהג נוכח מועד ביצוע העבירה.

ב"כ המערער חזר בפני על הטענות שעלו בבית משפט קמא. בנוסף, הוצג לראשונה תצהירו של עודי, מיום 18.12.22 שלא הוצג בבית משפט קמא, וכן צורפה תשובת הדואר מיום 16.2.23 בתגובה לפנית בא כוחו של המערער מיום 13.2.23, לגבי חלוקת דבר הדואר הנדון, בה צוין כי לא נמסרה הודעה שניה על קבלת הדואר.

אין באמור כדי להביא לשינוי ההחלטה שניתנה בבית משפט קמא.

צרוף מסמכים להודעת הערעור, לראשונה, ללא קבלת היתר, ובעת שב"כ המערער היה אמור להציג ראיותיו בפני בית משפט קמא, אינו יכול לסייע למערער. הדיון בהליך הערעור אינו פותח מחדש את הדיון שנערך בבית משפט קמא בבחינת מקצה שיפורים, בתגובה להחלטה שניתנה בבית משפט קמא שבה נדחו טענות המערער על בסיס התיעוד שכבר הוצג.

על פי תקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, הרי משחלפו 15 ימים ממשלוח הודעת תשלום הקנס בדואר רשום, חלה חזקת מסירה כאשר הדואר לא נדרש, אלא אם המערער יוכיח כי עולות נסיבות שאינן תלויות בו, שבגינן נמנעה קבלת הדואר. אציין למעלה מהצורך, כי מתגובת הדואר שהוצגה אין כדי להפריך חזקת מסירה, נוכח כך שעלה לכאורה, כי נמסרה ההודעה הראשונה על קבלת הדואר. עובדה זו מפריכה גם טענה נוספת של ב"כ המערער כי באישור המסירה לא מופיעים פרטים מלאים של כתובתו של המערער.

המערער הציג את תצהירו של עודי, אף זאת במסגרת "מקצה שיפורים", לאחר שהתצהיר לא הוצג כאמור, בבית משפט קמא, ואולם תצהיר זה אינו מהווה ראיה של ממש, ומדובר בתצהיר לקוני, שאינו מתייחס כלל לנסיבות השימוש ברכב בעת ביצוע העבירה, ואין בו כדי להבהיר כיצד זוכר המצהיר את פרטי הנסיעה שבוצעה כשנה קודם לעריכת

התצהיר.

נוכח האמור, הערעור נדחה.

המזכירות תעביר פסק הדין לצדדים.

ניתן היום, ג' ניסן תשפ"ג, 25 מרץ 2023, בהעדר הצדדים.